

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **M. B.**, narozený dne x
státní příslušností x
bytem v ČR: x
zastoupený JUDr. Vladimírem Horským, advokátem
sídlem Josefa Knihy č. 177, 337 01 Rokycany

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2022 č. j. OAM-561/ZA-ZA12-LE26-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení bylo podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
2. Žalobce ve své žalobě namítal, že správní orgán je povinen dbát základních zásad správního řízení, a to především zjistit stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Měl za to, že žalovaný pochybil, když řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným

skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Základním důvodem pro opuštění země původu je diskriminace Berberů, ke kterým patří. Účastnil se protestů za svobodu Berberů a je také členem organizace, která bojuje za jejich svobodu. V Alžírsku byl předvolán k soudu a je považován za nežádoucí osobu z důvodu propagace práva svobod Berberů. Poukázal na to, že účelovost podané žádost nebrání udělení mezinárodní ochrany dle judikatury Nejvyššího správního soudu.

3. Dále namítal, že správní orgán vyšel pouze z informací Ministerstva vnitra ČR a zpráv České tiskové kanceláře, kdy nemá k dispozici žádné aktuální zdroje o současné situaci v Alžírsku. Měl za to, že pokud jsou standartní podklady žalovaného nepostačující k osvětlení skutkového stavu, tak je na žalovaném, aby obstaral další důkazy vztahující se ke specifickým otázkám daného řízení. V žalobě odkázal na zprávu ze země původu „The Indegious Word 2021“, která se zabývá situací původních obyvatel Alžírsko. Dále uvedl, že žalovaný vyhodnotil jeho žádost jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu, měl za to, že žalovaný zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, když za jedinou relevantní skutečnost z výpovědi považoval fakt, že žalobce pochází z Alžírsko.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že popírá oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasí, neboť neprokazují, že by správní orgán v průběhu své úřední činnosti porušil ustanovení zákona a následně vydal nezákonné rozhodnutí. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost o udělení mezinárodní ochrany, výpověď žalobce a na žalobou napadené rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu pro její nedůvodnost zamítl.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), když žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci.
6. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
7. Správní spis obsahuje pro danou věc tyto podstatné dokumenty: žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 6. 6. 2022, údaje k žádosti ze dne 15. 6. 2022, podklady z předchozího řízení o udělení mezinárodní ochrany, informace OAMP – Alžírsko: Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 30. 5. 2022, zprávu BBC „Alžírský prezident omilostnil 1000 odsouzených“ ze dne 4. 4. 2022, žalobou napadené rozhodnutí č. j. OAM-561/ZA-ZA12-LE26-2022 ze dne 4. 8. 2022.
8. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 6. 6. 2022 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ke které uvedl, že je berberské národnosti, křesťanského vyznání, a že byl v letech 2017-2019 členem strany MAK, od té doby již politicky aktivní není. Je svobodný, bezdětný. Popsal, že z Alžírsko vycestoval dne 18. 8. 2021 letecky přes Katar na Ukrajinu, kde měl uděleno studijní vízum a žil tam až do února 2022. Následně kvůli válce

odjel z Ukrajiny do Polska a následně do České republiky. K důvodům své žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že jeho důvody přetrvávají od jeho předchozí žádosti.

9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:

10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*
11. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.*
12. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
13. Soud úvodem připomíná, že pouhý výčet zákonných ustanovení, které měl žalovaný dle žalobce porušit, nelze považovat za žalobní body (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018 č. j. 6 Azs 88/2018-38, kde je s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005 - 58 uvedeno, že výčet zákonných ustanovení, s nimiž má být napadené rozhodnutí dle názoru žalobce v rozporu, nelze považovat za žalobní body).
14. Zdejší soud považuje za nepochybné, že žalobce žádal o mezinárodní ochranu opakovaně dne 6. 6. 2022. Podmínky přijatelnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany stanovuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Aby byla opakovaná žádost přijatelná, musí v ní být uvedeny takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Žalobce ve své opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti či tvrzení. Podmínky ust. § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tak nebyly naplněny.
15. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nové azylově relevantní skutečnosti neuvedl a tyto se ani neobjevily, již nebyl povinen posuzovat, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany (§ 10a odst. 2 zákona o azylu), neboť toto posouzení již provedl v rámci řízení o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Jinými slovy, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2020, č. j. 5 Azs 199/2019 - 27). Jakákoli argumentace žalobce spočívající v tom, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany (humanitární azyl, doplňková ochrana), je tedy zcela irelevantní a mimoběžná.
16. Pokud jde o stěžejní námitku žalobce, že žalovaný vycházel z neaktuálních informací o situaci v zemi jeho původu, k tomu soud ve shodě s žalovaným konstatuje, že shora uvedené informace, které jsou založeny ve správním spisu, nelze v tomto konkrétním případě považovat za zastaralé. Zastaralost zpráv nelze posuzovat pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové informace uplynul určitý čas; zastaralá je taková zpráva,

která obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, kterou zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změní situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2017, č. j. 45 Az 21/2016 - 55, publ. pod č. 3714/2018 Sb. NSS). Tvrdí-li tedy žalobce, že se jedná o zastaralé informace, je také třeba, aby uvedl, z čeho tak usuzuje, když zprávy, ze kterých vyšel žalovaný, jsou ze dne 30. 5. 2022 a dne 4. 4. 2022, tedy doby velice blízké podání žádosti o mezinárodní ochranu i doby vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

17. Ve svém usnesení č. j. 6 Azs 200/2019-34 ze dne 28. 4. 2020 uvedl Nejvyšší správní soud, že: „Cílem *hodnocení změn v zemi původu* cizince je zjistit, zda od první žádosti o mezinárodní ochranu nenabyla některá z jeho tvrzení na relevanci s ohledem na vývoj bezpečnostní a politické situace v zemi. Jedná-li se však o relativně stabilizovanou zemi a podal-li stěžovatel opakovanou žádost těsně poté, kdy o jeho první žádosti bylo rozhodnuto, bude zpravidla (nedojde-li v zemi k mimořádné události) možné shledat i dříve vydané zprávy o zemi původu stále aktuálními a relevantními. V projednávané věci od prvního rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany stěžovateli do druhého rozhodnutí o stěžovatelově opakované žádosti, uplynulo pouze zhruba půl roku, neboť novou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal stěžovatel dva měsíce po vydání prvního rozhodnutí.“ V posuzovaném případě žalobce v žalobě odkazoval na zprávy a informace, které jsou staršího data, než zprávy, ze kterých vycházel žalovaný v napadeném rozhodnutí, proto zdejšímu soudu není zřejmé, jak by mohly prokazovat, že v zemi původu žalobce došlo k jakékoliv změně bezpečnostní a politické situace od doby podání jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Proto soud nepřistoupil k provedení dokazování zprávami, na které žalobce odkazoval, neboť jednak tyto zprávy jsou velice nekonkrétně označené a nebyly součástí podání žalobce a za druhé soud shledal, že vzhledem k jejich stáří postrádají jakoukoliv relevanci ve vztahu k posuzovanému případu a nemohou vyvrátit závěry novějších informací, které obstaral žalovaný.
18. Dle soudu důvodem pro podání žádosti je snaha žalobce o legalizaci pobytu na území České republiky, kdy se ode dne 18. 8. 2021 nacházel na území Ukrajiny, kam bez jakýchkoliv potíží vycestoval za účelem studia a nepociťoval jakoukoliv potřebu žádat o azyl, ta vznikla až s ohledem na nutnost opustit Ukrajinu a zajistit si pobytové oprávnění na území České republiky. Z veškerých skutkových zjištění plynoucích z dosavadní historie pobytu žalobce a z jeho tvrzení v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany je zřejmé, že jedním z důvodů podání žádosti je legalizace jeho pobytu. Nejvyšší správní soud přitom dlouhodobě odmítá snahu o legalizaci pobytu cizince prostřednictvím institutů azylového práva (viz např. rozsudky ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 7/2003 - 60, ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 - 44, č. 397/2004 Sb. NSS a další).
19. Tvrzení žalobce ohledně vyhodnocení jeho žádosti jako zjevně nedůvodné dle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu zjevně nesouvisí s projednávaným případem, neboť žádost žalobce byla posouzena jako nepřipustná podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, a řízení bylo podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Vzhledem k tomu, že tyto námitky se vztahují k předchozímu rozhodnutí o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a v posuzovaném případě nemají žádnou relevanci, tak se jim zdejší soud více nevěnoval.

20. Soud má za to, že žalovaný postupoval správně, když žádost žalobce posoudil jako nepřipustnou podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o ní podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.
21. Soud tedy uzavírá, že žalovaný dostatečně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zejména získal od žalobce údaje k jeho žádosti o mezinárodní ochranu, kde žalobce potvrdil, že žádá o mezinárodní ochranu ze stejných důvodů jako ve své první žádosti. Řádně posoudil, zda žalobcem uvedené skutečnosti lze považovat za nové či azylově relevantní ve smyslu ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu, přičemž shledal, že nikoli. Žádost byla posouzena jako nepřipustná a řízení o ní bylo zastaveno, věc tedy nebyla meritorně projednána. Jak již bylo odůvodněno výše, s tímto závěrem žalovaného se Městský soud v Praze ztotožňuje.
22. Žalobou napadené rozhodnutí splňuje požadavky na něj kladené právními předpisy, závěry žalovaného jsou dostatečným a přezkoumatelným způsobem odůvodněny, z výroku rozhodnutí je jednoznačně seznatelné, jak byla vyřešena otázka, která byla předmětem řízení. Námitky žalobce, tak nemohou obstát.
23. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. S ohledem na bezodkladné rozhodnutí o věci samé soud nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě.
24. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. září 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně